

sen Dativ eines Nom. act. auf अस् den Infinitiven zu. Vgl. तीक्ष्णे XXV. 21. XXXVI. 14.; श्रियसे LXXXVII. 6.

c. Die Scholien: स सूर्यो गोभिः स्वकीयर्श्मिभिरद्रिं पर्वतप्रमुखं सर्वं जगद्वैरयत् विशेषेण दर्शनार्थं प्रेरितवानित्यर्थः । अथवा । इन्द्र एव गोभिर्जलैर्निमित्तभूतैरद्रिं मेघं वैरयत् विशेषेण प्रेरितवान्. Rosen: «radiis mundum excitavit.» Ich ziehe Westergaard's (u. ईर c. वि) Erklärung vor: «radiis nubem dispulit». Mehrere Wörter, die in der spätern Zeit die Bedeutung «Berg, Felsen» haben, werden *Nigh.* I. 10. unter den मेघनामानि aufgeführt, so: अद्रि, अश्मन्, उपल, गिरि, गोत्र, पर्वत. यावन् bezeichnet auch noch in der spätern Sprache sowohl «den Berg» als auch «die Wolke» Dürfte man nicht vielleicht hieraus schliessen, dass in अद्रिभिद्, गोत्रभिद्, पर्वतारि und ähnlichen Namen des Indra das erste Wort ursprünglich nicht «Berg», sondern «Wolke» bedeutet habe?

Str. 4. a. Die Scholien bei Stev. वाज्ञेषु युद्धेषु. *Nigh.* II. 17. kommt nur der Loc. Sg. वाज्ञे unter den संग्रामनामानि vor.

b. Rosen: सक्त्रप्रधनेषु. Scholiastes a धन «opes» derivat, «abundantissimas divitias conferentem» (pugnam) intelligens. Rectius fortasse सक्त्रप्रधन et मक्त्राधन (v. 7; h XL. 8.; CXII. 17.) ad eandem obsoletam radicem धन् retuleris, quae servata est in निधन et in Graecis *θείνω, θένω, θάνατος*. Secundum hanc derivationem सक्त्रप्रधन foret pugna, «quae mille hominibus exitium parat;» et मक्त्राधन «magnam cladem» vertere possemus Rosen scheint es übersehen zu haben, dass Jaska (*Nigh.* II. 17.) sowohl प्रधने, als auch मक्त्राधने, unter den संग्रामनामाति auführt.

Str. 5. Stevenson, *Sāmav.* I. 2. 4. 6.: «In every great battle (मक्त्राधने), and in every lesser (अर्भे) conflict, we invoke the thunderbolt-holding Indra to be our ally (युजन्) in contending with our foes (वृत्रेषु)». Für diese Auffassung sprechen folgende Parallelstellen: